

[Socialministeren.]

mig ikke at være noget un neutralt, tværtimod; ved Gennemførelsen af denne Bestemmelse bliver Arbejdsløshedsloven gjort neutral.

Hvad Arbejdsgivernes Bidrag angaar, har jeg ikke Medlidenhed med Arbejdsgiverne i Almindelighed. Ved den Graduering, der finder Sted, bliver der taget rimeligt Hensyn til de mindre Arbejdsgivere; for at Bestemmelsen skal blive mere rationel og lettere at administrere, faar selv de største Arbejdsgivere ogsaa de to første Arbejdere billigere end de øvrige. Men naar man erindrer — og det maa man slet ikke glemme —, at Arbejderne selv, naar denne Lov er gennemført, faar en Forhøjelse paa $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr. af Kontingentydelserne og derved naar op paa at betale ca. 40 Mill. Kr. aarlig eller gennemsnitlig ca. 100 Kr. pr. Medlem i Bidrag til Arbejdsløshedsforsikringen, og vi ser paa, at Arbejdsgivernes samlede Bidrag kommer op paa 7 Mill. Kr., og det offentlige Bidrag ligger under det, Arbejderne selv betaler, kunde jeg have Lyst til at bede ærede Medlemmer af det høje Ting tænke den Tanke tilbunds, at Arbejderne sagde: Nej, vil vel overhovedet ikke betale noget, saa lad det gaa, som det vil; hvis man ikke vil stille os saadan ved Hjælp fra det offentlige Side, naar vi selv betaler gennemsnitlig 100 Kr. pr. Medlem om Aaret, i alt ca. 40 Mill. Kr., at vi som Regel fritages for i Arbejdsløshedsperioder at skulle henvende os til Socialkontorerne for at faa Kommunehjælp, hvis vi ikke har det ud af de 40 Mill. Kr., vil vi overhovedet ikke have noget med Arbejdsløshedsforsikring at gøre. Dersom man for Alvor vil gennemtænke, hvad det vilde føre med sig for Kommunen og Staten — man kan maaske ogsaa sige for vort bærende Erhverv herhjemme med Hensyn til den indenlandske Købeevne —, vil jeg alligevel tro, at man, naar man lader Agitationen fare og ser paa Realiteterne, maa indrømme, at de her foreslaaede Ændringer ikke gaar længere end rimeligt, naar man tager sit Udgangspunkt i det Beløb, som de arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere selv betaler.

Det ærede Medlem nævnte, at Landbrugets Bidrag dog forhøjes med 50 pCt. Jeg kan oplyse, at af de 2,4 Millioner, som i Øjeblikket indgaar i Arbejdsløshedsfondens Midler, hidrører de 200 000, altsaa kun en meget ringe Del, fra Land- og Skovbrug til sammen. Det forhøjes fra 200 000 til 300 000 Kr., og hvis Land- og Skovbrug ikke til sammen er i Stand til at bære den Udgifts-

forøgelse, er det værre, end jeg tror, det i Virkeligheden er.

Medens jeg er ved Forhøjelserne, vil jeg gerne sige til det ærede litte tingvalgte Medlem (M. C. Jensen), at det maa ikke glemmes, at Forhøjelsen for de 2 første Arbejdere ogsaa inden for Fiskerierhvervet kun andrager 3 Kr. pr. Arbejder, og jeg er ikke sikker paa, om ikke de Arbejdsgivere i Fiskerierhvervet, der har flere Arbejdere, er forholdsvis faa og falder uden for den Gruppe af erhvervsdrivende, som paa dette Omraade trænger til Lempelser. Jeg vil tro, at den Forhøjelse, der her finder Sted, og som ogsaa sikrer, at de Fiskere, der ikke har over 2 Arbejdere i deres Brød, slipper med en Forhøjelse paa 3 Kr. pr. Arbejder, ikke er værre, end at den kan bæres. Jeg erkender, at der i Aar er særlige Forhold til Stede og delvis var det i Fjor; men vi maa jo bygge Loven op paa normale Forhold, og under normale Forhold er Fiskeriet ikke saa meget ringere stillet end andre Erhverv, at der kunde være Anledning til at gaa ned til samme Kontingent, som er fastsat for Landbruget.

Venstre vil ikke være med til at tage Ansvar, og det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) hævder, at med den Udvidelse af Understøttelsen, der her er Tale om, vil Loven komme til at virke hemmende paa Produktionen. Det ved vi jo er ikke rigtigt; det er ikke andet end Agitation. Det er noget, som jeg synes det ærede Medlem skulde overlade til Venstrepressen at skrive. Vi behøver blot at gaa ned paa Gaderne, saa snart det bliver Snevej, og se paa de Tusinder af Mennesker, som der stiller sig op for at faa en Dags Arbejde eller to, gaa hen i Nærheden af dem og se, hvor mange af dem der møder med meget daarligt Fodtøj og saa tyndt paaklædte, at de har den største Vanskelighed ved at holde Varmen. Men Arbejdsmod og Arbejdsvilje, det er der nok af. Og naar det er Tilfældet ved det Arbejde, som forekommer paa den Maade og skal udføres under saa ubehagelige Forhold, ved vi allesammen, at der, hvor det drejer sig om at komme ind i Virksomhederne og faa Lov til at arbejde mere end de Par Dage, der kan være Tale om ved Snekastning, er Arbejdsmodet endnu langt, langt større. Vi, der har Kendskab dertil, ved, i hvor høj Grad Konkurrence finder Sted netop om at komme ind paa Arbejdspladserne.

Det ærede Medlem, som talte paa Det konservative Folkepartis Vegne, det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack), stillede et Spørgsmaal om Arbejdsløsheds-